

15. ročník Setkání pod Medníkem jako happening

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 26 Květen 2006 03:30

Většinou jezdím na festivaly ze zvědavosti, sleduji nové tváře, zajímá mě, kam se vývoj v žánru posunuje. Do Pikovic jezdím naopak pro jistotu jakoby neměnnou. Rok co rok se těším na magickou scenérii místa u Sázavy, která si stále uchovává svůj romantický půvab, na tábořiště plné spokojených diváků, z něhož se otevírá pohled na stráň s tratí posázavského pacifiku, na svěží květnovou přírodu, nádhernou nezávisle na počasí. Místo kolébky posázavského trampingu tvoří ideální kolorit pro písničky plné romantiky, humoru i rozjímání, o přátelství, lásce, o přírodě, neodmyslitelně patřící k ohňům a táborákům.

Každoroční Setkání pod Medníkem vábí do Pikovic trampy, osadníky, vodáky a ostatní lidičky na jedné straně a muzikanty na straně druhé. Většina z nich se sem pro atmosféru absolutní pohody a pospolitosti pravidelně vrací. Na festival, jemuž propůjčil majestátní Medník své jméno, a který letos, 20. května, uspořádal otec zakladatel Jirka Rážek už po patnácté. Opět

Paběrky a Marko Čermák

foto: Klára Pergelová ©

měl trochu nervy, když ještě před měsícem tábořištěm protékala rozvodněná Sázava s plujícími kačenami, opět mu obětavě pomáhali místní, opět sehnal sponzory, abychom za 12 hodin muziky zaplatili přijatelné vstupné (140 Kč), opět bylo čím potěšit nejen uši, ale i mlsné jazýčky, opět bylo čím doplňovat tekutiny. A opět sehnal i sluníčko!

Dramaturgie festivalu byla letos ve znamení jubilea, a tak ctíla spíše tradice a přivedla na scénu většinou pravidelné účastníky Setkání. V půl jedenácté, kdy náš vlak právě opouštěl Davli, Jirka Rážek festival zahajoval a Miloš Keller už po čtrnácté pozval první účinkující. **Kamarádi staré řeky** rozehráli i několik kytaristů na louce, kteří své nástroje během festivalu téměř neodkládali a všechny známé písně odehráli společně s muzikanty na scéně.

Náplava

připlula proti proudu z Ústí nad Labem i s

Rybářem

a hrálo a zpívalo jí to výborně! Pak již nastoupili tradiční účastníci

Original Indigo

s veselým "plebijazzem" a

Paběrky

15. ročník Setkání pod Medníkem jako happening

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 26 Květen 2006 03:30

s Marko Čermákem, učitelem českých pětistrunných banjistů. Domáci

Posázavský expres

s Jirkou Rážkem kromě svých songů připomněl i hitovky z šedesátých let

Mám malý stan

,
Souvenir

či

Dva roky jezdím bez nehod

, které si trampové taky zazpívali spolu. Charismatický hlas

Jitky Vrbové

už roky zahajuje

Pikovickým blues

a pikovické obecenstvo vždycky uhrane. Při písni

Jen ty má Sázavo

jsem poodešla k řece a protější stráň tvořila k Jitčinu zpěvu nádherné echo. (Přitom jsem ještě zkontrolovala, jestli se v Sázavě stále rýžuje zlato, zda se děti projíždějí na koních a omrkla zaparkované veterány US Army.)

Vystupovat po Jitce Vrbové, která je už léta nejuvítanější hvězdou festivalu, není lehké. Tentokrát dramaturgie zvolila kapelu z jiného soudku, bluegrassovou, a ne ledajakou. Pražský **Monogram**

kytaristou a zpěvákem Jakubem Rackem patří do tuzemské špičky a znají jej i v USA, v Pikovicích ale hrál poprvé. Většina ortodoxních milovníků trampské klasiky Monogram s tradičním pojetím bluegrassu vzala, zejména, když pánové připomněli skladby ze svého českého alba

Cestou Odyssea

a v přidavkové

Mama Dont´Alow

se blýskli instrumentálními verzemi této skladby, patřící do zlatého fondu bluegrassového repertoáru. Odpoledne si mraky taky chtěly kapku muziky poslechnout, a možná mrknout na Pepu Chmela, který se přidal v uvádění k Milošovi Kellerovi, jenže z těch kapek a mrkání nakonec vzešel déšť, ale přece jen májový, který pikovické publikum nechal v naprostém klidu.

KTO

s Frantou Hackerem přijelo po několikaleté pauze se známými písničkami, opět si je publikum zpívalo, ačkoliv zrovna při nich zvuk trochu skřípal. No, přivezli si svého zvukaře. Ostatní zvučil Pája Jindrák a na scéně Šaolín. Rychle a bezchybně.

Taxmeni

letos také nechyběli, ovšem přichystali překvapení v podobě Tomáše Berky z CR, který nejprve s kytarou v

Lilii skautské

a pak s akordeonem v

Kaťuš

sestavu doplnil. Moderní country potěšili

Zelenáci Mirka Hoffmana

15. ročník Setkání pod Medníkem jako happening

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 26 Květen 2006 03:30

, i když hlavní protagonista s nimi pro nemoc nevystoupil.

Legendou bývali i **Rangers**, které loňský tragický odchod Milana Dufka postavil před rozhodnutí, co dál. Vznikly tuším sestavy

KTO v Pikovicích

foto: Renata Králová ©

dvě, z nichž tu s banjistou Mirkem Řihoškem a Janem Vančurou jsme ve vzpomínkovém recitálu v Pikovicích viděli. V kapele zpívá jako v jejích začátcích i žena, Iva Hajnová, na kytaru hraje Karel Macálka z Redlovy kapely Každý den jinak, Max Presser na mandolínu a na kontrabas Dušan Reichmann. Nejslavnější píseň svého otce *Vysočina* připomněli jako hosté Marek a Michal Dufkovi, v jejich zpěvu bylo patrné dojetí a tréma. Celkově Rangers nechyběla suverenita, ale sezpívanosti a instrumentální barevnosti původního zvuku kapely, ke kterému se hlásí, zatím zůstávají hodně dlužní. Letos jsou zváni na další festivaly, uvidíme, jak si povedou tam. Jistota naopak nechyběla

Vlaku na Dobříš

a jejich žertovným písničkám, a samozřejmě

Greenhornům

s bardem

Honzou Vyčítalem

a countrymanem tělem i duší

Petrem Kocmanem

. Poprvé byl do Pikovic pozván

Pavel Dobeš

, který připlul na folkových vodách, a opět se přesvědčil, že bez

Jarmily

jej publikum zpátky domů nepustí.

Přestože se kromě májového sprchování počasí celkem vyvedlo, hrozivě vypadající mračna na západě při stmívání za **Úsvitu**, tedy tom trampském, nás z pikovického tábořiště začala postrkovat směrem ke gumokolnímu přibližovadlu našich přátel. Tak trochu proti naší vůli, protože i zpáteční cesta vlakem k Setkání nějak samozřejmě patří. Ale nakonec jsme byli rádi, průtrž nás zastihla ve Štěchovicích, zatímco v Pikovicích

Starém

u Sedlu

15. ročník Setkání pod Medníkem jako happening

Napsal uživatel Džexna
Pátek, 26 Květen 2006 03:30

zabránila 15. ročník tramského festivalu tradičně uzavřít. Věřím, že to kapele příští rok vyjde.

Jirka Rážek, otec již zletilého festivalového dítky, pro letošek přichystal Setkání dramaturgicky jako oddychový happening plný pohody. Muziku si v pikovických kulisách vyslechlo opět na dvě tisícovky diváků. Kapel se tu během patnácti let vystřídala už pěkná řada, tedy sloupec, mrkněte na [web](#) festivalu. Přejme si, aby se pro další, nejubilejní, ročník podařilo přivést na scénu opět někoho z jejich kolegů z mladší muzikantské generace, kteří již dokážou publikum písničkou oslovit. Budeme se těšit. Tak zase za rok ahoj!